

Добар је овај народ. Зар не можете бар мало да га поштујете?

Пише: Слободан Антонић
петак, 27 март 2020 00:26

У опсадном стању, у ком тренутно живимо, свашта се пише. И треба тако. Јер, слобода говора корисна је и у ванредним околностима. Можемо да чујемо аргументе и за она мишљења која не делимо. Ако су ти аргументи јаки, мишљење ћемо да променимо. А ако су, пак, слаби, наше мишљење само ће бити учвршћено.

Прочитао сам, рецимо, текст Теофила Панчића [против увођења ванредних мера](#). Његови аргументи, које никако не потцењујем, нису, међутим, променили моје уверење да су извесне ванредне мере биле неопходне. (Да ли баш те и у тој мери, друго је питање).

Такође, прочитао сам и текст Андреја Ивањија [против забране кретања старијих од 65 година](#). И његови аргументи, који, такође, не мислим да су за потцењивање, нису ми били довољно убедљиви да се предомислим у вези потребе такве или сличне мере.

Нећу да кажем да сам у овој ствари до краја у праву. Допуштам да ћу можда, зависно од даљег развоја прилика, да променим мишљење о ванредном стању. Али, свакако да је за све нас важно да одржавамо слободу мишљења. Јер, само тако, као друштво, можемо да доносимо рационалне одлуке.

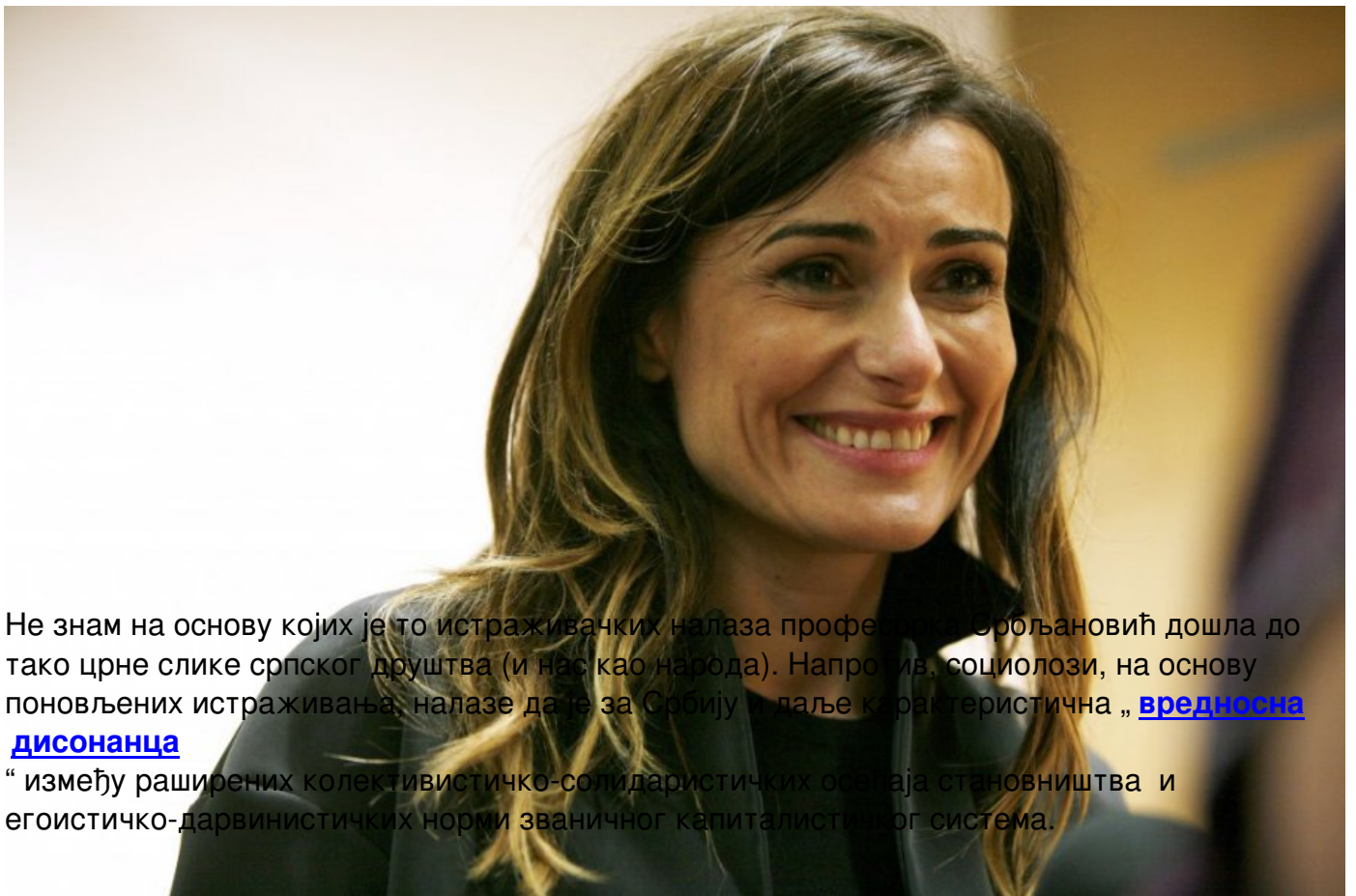
Међутим, текст Биљане Србљановић, [објављен у#160; Блицу](#), у коме она [шири отровну мржњу према пензионерима](#) прилично ме је узнемирио. У њему готово да нема аргумената. Само гола лична импресија: „ја да вам кажем“.

Добар је овај народ. Зар не можете бар мало да га поштујете?

Пише: Слободан Антонић
петак, 27 март 2020 00:26

Због тога сам ухватио себе како се питам: нису ли такви чланци, заправо, *злоупотреба слободе* кроз
типични
говор мржње
?

Србљановићева, најпре, цело српско друштво представља као *агрегат егоиста*. Том друштву она, као каква *етичка хероина*, држи моралне лекције: „Немамо ми ту чудну особину да стављамо друштво испред себе самих, несолидарни смо људи, `мој живот вреди више од твог` је модел, такви смо, да се не лажемо и то смо показали много пута“. „Ово друштво је“, каже даље Србљановићева, „дубоко несолидарно и недисциплиновано“, оно је „болесно изнутра“, па „вирус који долази може само да га докрајчи“.

Не знам на основу којих је то истраживачких налаза професорка Србљановић дошла до тако црне слике српског друштва (и нас као народа). Напротив, социолози, на основу поновљених истраживања, налазе да је за Србију и даље карактеристична „[вредносна дисонанца](#)“ између раширених колективистичко-солидаристичких облика становништва и егоистичко-дарвинистичких норми званичног капиталистичког система.

Србљановићева је, међутим, до слике о грађанима Србије (да не кажем о *Србима*) као о *саможивим дивљцима*

Добар је овај народ. Зар не можете бар мало да га поштујете?

Пише: Слободан Антонић
петак, 27 март 2020 00:26

дошла, не знам којим другим путем, него тако што је посматрала себе и своје социјално окружење. Она каже: „Сетите се баба које
смо

мрзели, што су (за време бомбардовања 1999. – С. А) трчале да од поднева заузму преноћиште по склоништима зграда, не марећи што за комшију с дететом нема места, па ни да понуде да се смењују или деле. Е то се сад враћа, кад, као несолидарно друштво кажемо – није тако страшно, од вируса умиру само стари, а ја нисам стар. Сваки пензионер који је отео место сваком младом родитељу пре 20 година у склоништу, осудио је генерације старца на немилост друштва и то видимо сад“.

Дакле, Биљана и њено друштво *мрзели* су пензионере јер су њима, младима и важнима, *отимали* места у склоништу (?). А Биљана и њено друштво, пак данас, изгледа да сматрају да пензионери, како год да их коси *корона*, само добијају *оно што су заслужили*. То је тек мало закаснела *инсант карма* и *космичка правда...*

Добар је овај народ. Зар не можете бар мало да га поштујете?

Пише: Слободан Антонић
петак, 27 март 2020 00:26

Добар је овај народ. Зар не можете бар мало да га поштујете?

Пише: Слободан Антонић
петак, 27 март 2020 00:26

